अथ तेन दशाहतः परे गुणशेषामुपदिश्य सर्गः ८

सुन्दरीं । विदुषा विधयो महर्द्धयः पुर एवोपवने वितेनिरे ॥ ७४ ॥ स विवेश पुरीं तया विना क्षण दापाय शशाङ्कदर्शनः । परिवाहमिवावलोकयन् स्वशुचः पौरवधूमुखाश्रुषु ॥ ७५ ॥

अथेति । अथान्तरं विदुषा पण्डितेन तेनाजेन पुरे नगर एव उपवने गुणाः शेषा यस्या स्तां सुन्दरीमिन्दुमतीमपदिश्यो द्दिश्य दश नामकां दिनानां समाहारो दशाहस्तस्मात्परे उत्तरकर्त्तव्याविधयः कर्म्माणि वितेनिरे विस्तारिताः किं० विधयः महती ऋद्धिः समृद्धिर्य्येषु ते गणवतः क्षत्रियस्य दशा हेन शौचस्य पराशरेणाभिधानात् ॥ ७४ ॥ सइति सोजस्तये न्दुमत्या विना पुरीं विवेश प्रविष्टः किं० सः क्षणदाया रात्र रपायेनाशे यः शशाङ्कश्चन्द्रस्तस्य दर्शनमिवदर्शनं यस्य सः किं० कुर्व्वन् पौराणां पुरभवानां बधूनां स्त्रीणां मुखेषु यानि अश्रूणि तेषु स्वस्यपुर्यात्मनः शुचः शोकस्य परिवाहं जलोच्छ्वासमिवाव लोकयन् पश्यन् ॥ ७५ ॥